

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 30 maja 1921 roku

w przedmiocie ustalenia tymczasowych opłat od patentów na wyrobów trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży, tudzież na sprzedaż trunków na obszarze b. zaboru rosyjskiego

Na mocy art. 1 i 2 ustawy z dnia 10 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1921 № 41 poz. 248), o regulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej Rada Ministrów zarządza zgodnie z powziętą w dniu 17 maja 1921 r. uchwałą co następuje:

§ 1. Artykuły 512 (wraz z uwagami 1, 2, 3 i 4) i 513 zbioru rosyjskich przepisów o opłatach akcyzowych (zbiór praw ces. ros. t. V. wyd. 2. 1901 roku z uzupełnieniami z 1912 r.) otrzymują przy uchyleniu uwagi 4 do art. 512 tudzież uwagi 1, 2 i 3 do art. 512 następujące brzmienie:

„Art. 512. Do wykupu patentów w myśl art. 510 obowiązane są następujące zakłady przemysłowe:

- 1) gorzelnie,
- 2) fabryki drożdżowo-gorzelnicze,
- 3) fabryki drożdży prasowanych,
- 4) miodosytnie,
- 5) fabryki wódek słodkich i likierów,
- 6) rektyfikacje spirytusu,
- 7) fabryki win rodzynkowych, owocowych i naturalnych,
- 8) browary oraz
- 9) zakłady, wyrabiające lakier, politurę, perfumy i płyny do oświetlenia.

U w a g a 1. Fabryki drożdżowo-gorzelnicze (p. 2) podlegają takim samym opłatom patentowym, jak gorzelnie.

U w a g a 2. Rektyfikacji wódek i spirytusu własnego pędzenia w oddziałach rektyfikacyjnych gorzelní i w osobnych aparatach ustawionych w tych samych gorzelniach, dozwala się bez obowiązku wykupienia osobnego na ten cel patentu, lecz z uwzględnieniem warunków, wskazanych w art. 431 — 442 i 444, odnośnie do urządzenia takich aparatów, sposobu rektyfikacji oraz kontroli wódki i spirytusu.

U w a g a 3. W myśl uwagi 1) w brzmieniu uzupełnienia z 1912 r. (do art. 432) producenci gorzelniczy mają prawo rektyfikować spirytus własnego pędzenia w swoich zakładach rektyfikacyjnych, jak również w innych gorzelniach do nich należących bez obowiązku uiszczenia opłaty patentowej.

Art. 513. Do wykupu patentów w myśl art. 510 obowiązane są następujące zakłady sprzedający trunków:

- 1) zakłady restauracyjne, o ile posiadają prawo do sprzedaży wódek i innych trunków,
- 2) inne zakłady posiadające prawo do sprzedaży trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych,
- 3) zakłady posiadające prawo do sprzedaży wyłącznie wina,
- 4) zakłady sprzedające wyłącznie piwo, porter i miód,
- 5) bufety w lokalach rozrywkowych, klubowych i t. p. oraz balach, zabawach i t. p., o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków, prócz bufetów czasowych na dochód dobroczynny,
- 6) karczmy i domy zajezdne, o ile posiadają prawo do sprzedaży trunków oraz
- 7) hurtowe składy piwa, wina i miodu”.

§ 2. Opłaty, pobierane na obszarze b. zaboru rosyjskiego od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży, jako też na sprzedaż trunków przez zakłady przemysłowe i handlowe, wskazane w art. 512 i 513 zbioru rosyjskich przepisów o opłatach akcyzowych (w brzmieniu art. 1 niniejszej ustawy) ustala się tymczasowo w następującej wysokości.

A. Opłaty od patentów na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych oraz drożdży.

1. Od gorzelní i fabryk drożdżowo-gorzelnicznych:

- a) opłata zasadnicza za wypęd pierwszych 100.000 litrów alkoholu mk. 1.000.—
- b) opłata dodatkowa za każde następne 10.000 litrów alkoholu 100.—

2. Od przedsiębiorstw wyrobu drożdży prasowanych bez pędzenia spirytusu opłata stała				mk. 1.000.—
3. Od miodosytni opłata stała:				
a) przy objętości kotła warzelnego do 200 litrów			„	200.—
b) za każde dalsze 100 litrów pojemności			„	200.—
4. Od fabryk wódek słodkich i likierów opłata stała w miejscowościach	I klasy	II klasy	III klasy	
	w m a r k a c h			
	12.000.—	6.000.—	4.000.—	
5. Od rektyfikacji spirytusu:				
a) opłata zasadnicza od pierwszych 100.000 litr. alkoholu oczyszczonego	5.000.—	5.000.—	5.000.—	
b) opłata dodatkowa za każde dalsze 10000 litrów alkoholu oczyszczonego	100.—	100.—	100.—	
6. Od fabryk win rodzynkowych i owocowych i winogronowych	2.000.—	1.000.—	1.000.—	
7. Od browarów:				
a) zasadnicza opłata przy przerobie pierwszych 16,38 ton (tysiąca pud.) słodu	2.000.—	2.000.—	2.000.—	
b) opłata dodatkowa przy przeróbce każdego następnego 16,38 ton (tysiąca pud. słodu)	1.000.—	1.000.—	1.000.—	
8. Od zakładów wyrabiających lakier, politurę, perfumy i płyny do oświetlenia	500.—	500.—	500.—	

B. Od zakładów sprzedaży trunków.

9. Od zakładów restauracyjnych posiadających prawo do sprzedaży wódek oraz innych trunków w naczyniach zamkniętych i na kieliszki:				
I rzędu	6.000.—	3.000.—	1.500.—	
II rzędu	3.000.—	1.500.—	750.—	
10. Od zakładów, posiadających prawo do sprzedaży wszelkich trunków wyłącznie w naczyniach zamkniętych	2.000.—	1.000.—	500.—	
11. Od zakładów, posiadających prawo do sprzedaży wyłącznie wina zarówno w naczyniach zamkniętych, jak na kieliszki	600.—	400.—	200.—	
12. Od zakładów, sprzedających wyłącznie piwo, porter i miód w naczyniach zamkniętych Od tychże zakładów za prawo wyszynku takich trunków dodatkowo	300.—	200.—	100.—	
13. Od bufetów, posiadających prawo do sprzedaży wszystkich trunków:				
a) przy teatrach, cyrkach, wyścigach, wystawach, klubach, lokalach związkowych i t. p.	1.000.—	500.—	250.—	
b) na balach, zabawach i t. p.	600.—	300.—	150.—	
14. Od karczem i domów zajezdnych, posiadających prawo do sprzedaży wszystkich trunków	3.000.—	1.500.—	750.—	
15. Od hurtowych składów piwa, wina i miodu	4.000.—	3.000.—	2.000.—	

§ 3. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Skarbu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na obszarze b. zaboru rosyjskiego z dniem 1 lipca 1921 r. Jednocześnie tracą moc obowiązującą: tabela opłat patentowych, umieszczona w części I załącznika do art. 112 (uwaga I) zbioru rosyjskich przepisów akcyzowych, oraz art. 512 i 513 tegoż zbioru w brzmieniu zbioru praw ces. ros. t. V. 1901 r. i uzupełnień z 1912 r.

Wszystkie inne przepisy o opłatach patentowych zawarte w wyżej wymienionym zbiorze pozostają na obszarze b. zaboru rosyjskiego w mocy.

Prezydent Ministrów:

Witos

Minister Skarbu:

Steczkowski.]